

5. Психология и педагогика. Учеб. пособ. / Под ред.. В.И. Жукова, Л.Г. Лаптева, А.И. Подольского, В.А. Сластенина. – М.: Изд-во Института Психотерапии, 2004. – 585 с.

## **ПЕДАГОГІЧНІ ОСНОВИ ВДОСКОНАЛЕННЯ ОРГАНІЗАЦІЙНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ ВИКЛАДАЧА ВИЩОЇ ШКОЛИ**

*Боримська Любов Вадимівна*

Житомирський інститут медсестринства  
10002, вул. В.Бердичівська, 46/15, м. Житомир, Україна

*Розкривається зміст проблеми педагогічної майстерності викладача, особливостей його організаційної діяльності та залежність від комунікативної компетентності.*

Сучасні умови життя висувають високі вимоги до підготовки фахівців у будь-якій сфері професійної діяльності, що викликане необхідністю підвищити конкурентоспроможність випускників ВНЗ на ринку праці. На теперішній час ефективно діючим вважається фахівець, що адекватно реагує на нові соціальні очікування, мобільний, здатний до професійного самовдосконалення. Підхід, реалізований сучасною вищою освітою, припускає розвиток у студентів таких якостей як ініціатива, співробітництво, здатність до роботи в групі, комунікативні здібності, вміння вчитися, логічно мислити, відбирати й використовувати інформацію.

Вищий навчальний заклад – це складна педагогічна система, результати діяльності якої оцінюються по тому, як адаптуються його випускники в умовах практичної роботи й наскільки успішно вирішують численні професійні завдання. Вища школа за всіх часів відігравала роль вихователя інтелігенції, творця кадрів, здатних перетворювати й створювати нові знання й цінності. Кваліфікованого фахівця характеризує не тільки великий обсяг знань, але й уміння користуватися дослідницькими методами та самостійно вирішувати завдання, що виникають в професійній діяльності.

Соціально-економічні зміни в Україні, переоцінка цінностей покладає на вищу школу нелегкий обов'язок: не тільки забезпечити майбутнім фахівцям глибокі знання, але й сформувати їхню особистість.

Викладач ВНЗ – це творча особистість, вчений, дослідник, тонкий психолог, ерудований вихователь.

Багатогранна діяльність викладача вимагає від нього виконання однієї з головних функцій – організатора навчальної діяльності.

Вивчення проблеми педагогічної майстерності викладача, особливостей його організаційної діяльності є необхідною умовою для створення технології вдосконалення діяльності викладача. На теперішній час залишається актуальною проблема вивчення особистості викладача й особливостей його педагогічної діяльності в системі вищої освіти України.

Актуальність дослідження обумовлена новими соціально-економічними умовами в Україні, що вимагають значного підвищення кадрового потенціалу країни на основі реформування системи освіти.

Об'єктом дослідження є педагогічна діяльність викладача вищої школи.

Предметом дослідження є організаційна діяльність викладача вищого навчального закладу, її структура і залежність від рівня комунікативної компетентності викладача.

Основна гіпотеза дослідження полягає в припущенні того, що успішність педагогічної діяльності викладача вищої школи обумовлена особливостями структури організаційної діяльності й тісно пов'язана з рівнем комунікативної компетентності викладача.

В ході дослідження були вирішені наступні завдання: визначено структуру організаційної діяльності викладача вищої школи; підібрано методи дослідження організаційної діяльності викладача вищої школи; розроблено методику оцінки педагогічної успішності викладача вищої школи; проведено аналіз і показано залежність успішності педагогічної діяльності від соціально-демографічних факторів та комунікативної компетентності; розроблено методичні рекомендації з оптимізації педагогічної діяльності (підвищення рівня організаційних і комунікативних здібностей), що можуть бути виражені в організації нових консультацій, семінарів, тренінгів, захистів творчих проєктів, проблемних та ситуаційних завдань, дидактичного театру тощо.

#### Література

1. Астахова Є.В. Соціальна характеристика кадрового потенціала вищої школи: український варіант// Інновації в освіті. – 2003. – №1. – С.27-51.
2. Закон України „Про вищу освіту”// Освіта. – 2002. – 20-27 лютого.
3. Калошин В.Ф. Самоактуалізація викладача // Практична психологія та соціальна робота. – 2000. – №1. – С.7-9.
4. Нісімчук А.С., Падалка О.С., Шпак О.Т. Сучасні педагогічні технології: Навчальний посібник . – К.: „Просвіта”, 2000. – 368 с.
5. Перспективні педагогічні технології в шкільній освіті.: Навчальний посібник/ за ред. С. П. Бондар . – Рівне . – 2003. – 200 с.
6. Слєпкань З. Наукові засади педагогічного процесу у вищій школі. – К.: НПУ, 2005. – 210 с.
7. Щербань П. Сутність педагогічної культури// Вища освіта України. – 2004. – № 3. – С. 67-71.

## ОПТИМІЗАЦІЯ УПРАВЛІНСЬКОЇ РОБОТИ СОЦІАЛЬНО-ПЕДАГОГІЧНИХ І МЕДИЧНИХ СЛУЖБ В УКРАЇНІ ЩОДО ПОКРАЩЕННЯ ДІАГНОСТИЧНОЇ ТА КОРЕКЦІЙНОЇ РОБОТИ В ЗАКЛАДАХ ОСВІТИ

*Будзько Олена Анатоліївна*

Медико-логопедичний центр «Світава Галицька»  
79057, м. Львів, проспект Чорновола, 57, м. Львів, Україна

*Представлено концептуальний підхід до організації своєчасної профілактики та подолання порушень здоров'я дітей з різноманітними дисгармоніями психофізичного розвитку на прикладі експериментального наукового закладу Медико-логопедичний центр «Світава Галицька» м. Львів, Україна.*

Катастрофічне зростання масштабів навчальної дезадаптації, різкого зниження мотивації до навчання та виникаючих у зв'язку з цим відхилень у поведінці приводить до того, що існуюча система закладів освіти не справляється з навчанням цього контингенту людей і зумовлює